

indgreb i det kommunale selvstyre, fordi man dér nøje regulerer, under hvilke former man må hvad og hvordan.

Til hr. Dyrlund skal jeg sige, at jeg har kendskab til, at vi taler om overenskomster, der dækker mellem 15 og 25 pct. af det private arbejdsmarked, afhængigt af hvordan man gør det op. Det, jeg synes er afgørende, er, at man ikke via en overenskomst kan hindre, at der kan aftales deltidsarbejde. Hvis jeg skal forstå hr. Dyrlunds spørgsmål på den måde, at hr. Dyrlund er enig i, at det til enhver tid skal være en aftale mellem arbejdsgiver og arbejdstager om, hvorvidt der er mulighed for deltid eller ej, så synes jeg, at der er kommet en meget positiv melding i dag.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Det er virkelig de store ting, der er på i Venstres oplæg. Man føler næsten suset.

Jeg er ikke helt enig i, at der ikke er nye ting. Jeg hørte som en af de nye ting, som et af Venstres meget offensive bud på en ny og sammenhængende børnepolitik, at der skal være skattefri ISDN-forbindelser. Det skal nok få det til at gibbe i nogle.

Det andet store bud fra Venstre er frit valg, men det er der jo allerede, og vi var som bekendt med til at gennemføre det, da vi lavede serviceloven.

Det interessante er, at der er 500.000 børn, der i dag er i en daginstitution. Mange af dem synes oven i købet, det er sjovt at være der og er glade for det. Til sammenligning er der 1.500 børn, der har valgt fru Eva Kjer Hansens friordning. Hvem er det egentlig, der er formynder i den her diskussion? Er det ikke fru Eva Kjer Hansen, der har nogle Pol Pot'ske tendenser, der gør, at folk skal piskes til et eller andet? De der 1.500 børn vælger frit valg, mens der er 500.000, der vælger en daginstitution.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg har godt nok for nylig hørt, at som politiker skal man ikke spørge om noget, man ikke kender svaret på, men her er det så af ren og skær interesse, jeg spørger: vil Venstre være med til at forlænge barselorloven?

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Jeg vil spørge Venstre ordfører, om man ikke kunne tillade sig at tage de lange ventelister til børneinstitutionerne som et udtryk for, at der er en ret stor efterspørgsel efter ikke bare børnepasning – og det støder mig, at det hele tiden er det ord, der bliver brugt – men rent faktisk pædagogiske dagtilbud, for det er jo det, der ligger i institutionerne, og det er det, som man ikke kan være sikker på ved alle de tilfældige panikordninger, som mange forældre er nødt til at kaste sig ud i, når de ikke kan få den daginstitutionsplads, som de ønsker, og som børnene i øvrigt er glade for.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Til hr. Villy Søvnald skal jeg sige, at det ikke er korrekte tal, der bliver brugt. De seneste tal, jeg har for fritvalgsordningen, er omkring 2.400-2.500 børn.

Hvis hr. Villy Søvnald ikke mener, at der er særlig mange, der gør brug af fritvalgsordningen, hvad har hr. Søvnald så imod at gennemføre den konsekvent? Jeg troede nemlig, at SF's modstand byggede på, at man absolut mener, at børn helst skal passes i institutioner. Men hvis hr. Villy Søvnald ikke mener, der er så stor interesse, så kan vi jo roligt gennemføre det rundtomkring – eller hvad?

Til hr. Ole M. Nielsen om, hvorvidt barselorloven skal forlænges: Hvis vi har nogle økonomiske midler til rådighed til det her område, så vil jeg til enhver tid prioritere at få fremmet pasningsmulighederne, fordi det er det langsigtede og jeg mener, det er det, der er det største behov for, frem for en diskussion om at forlænge barselorloven eller ej.

Til fru Jette Gottlieb skal jeg sige, at det er rigtigt, at der er lange ventelister, og at vi skal ventelisterne til livs. Jeg synes, det er helt uretmæssigt, at det er så svært at få en pasningsordning.

En af måderne at gribe de lange ventelister an på har vi jo set i Københavns Kommune. Den vil nu gerne have lov til at give tilskud til privat pasning, uden at folk skal udstå deres ventetid, og det er jo netop for at skabe fleksibilitet og for at sikre en hurtigere pasningsordning.

Det er dette behov, der er mange steder, også f.eks. for at kunne vælge en pasningsordning i en anden kommune end dér, hvor man bor,